

DOHOVOR O VZÁJOMNEJ POMOCI V TRESTNÝCH VECIACH MEDZI ČLENSKÝMI ŠTÁTMI EURÓPSKEJ ÚNIE, VYPRACOVANÝ RADOU V SÚLADE S ČLÁNKOM 34 ZMLUVY O EURÓPSKEJ ÚNII

Úradný vestník ES 197, 12.7.2000, s. 3 - 23

Mimoriadne vydanie v slovenskom jazyku, kapitola 19, zväzok 8, s. 205 - 226

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY tohto dohovoru, členské štáty Európskej únie,

S ODVOLANÍM SA na akt Rady potvrdzujúci Dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie,

SO ŽELANÍM, aby sa zlepšila justičná spolupráca v trestných veciach medzi členskými štátmi únie, bez toho, aby boli dotknuté pravidlá na ochranu osobnej slobody,

ZDÓRAZŇUJÚC spoločný záujem členských štátov o zabezpečenie toho, aby sa vzájomná pomoc v trestných veciach medzi členskými štátmi poskytovala rýchlym a účinným spôsobom zlučiteľným so základnými zásadami ich vnútroštátnych právnych predpisov, ako aj v súlade s osobnými právami a so zásadami Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý bol podpísaný v Ríme 4. novembra 1950,

VYJADRUJÚC svoju dôveru v štruktúru a fungovanie svojich právnych systémov a v schopnosť všetkých členských štátov zaručiť spravodlivý súdny proces,

SÚC ROZHODNUTÍ doplniť Európsky dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach z 20. apríla 1959 a ďalšie dohovory platné v tejto oblasti, o dohovor Európskej únie,

UZNÁVAJÚC, že ustanovenia vyššie uvedených dohovorov sa použijú na všetky záležitosti, na ktoré sa tento dohovor nevzťahuje,

BERÚC DO ÚVAHY, že členské štáty kladú dôraz na posilňovanie justičnej spolupráce pri neustálom uplatňovaní zásady proporcionality,

ODVOLÁVAJÚC SA na to, že tento dohovor upravuje vzájomnú pomoc v trestných veciach na základe zásad dohovoru z 20. apríla 1959,

KEĎŽE článok 20 tohto dohovoru sa vzťahuje na niektoré špecifické situácie, ktoré sa týkajú odpočúvania telekomunikačnej prevádzky, bez toho, aby to malo akékoľvek dôsledky na iné takéto situácie, na ktoré sa dohovor nevzťahuje,

VZHLADOM NA TO, že v prípadoch, na ktoré sa táto zmluva nevzťahuje, platia všeobecné zásady medzinárodného práva,

UZNÁVAJÚC, že tento dohovor nedotýka výkonu povinností uložených členským štátom vzhľadom na zachovanie práva a poriadku a na zabezpečenie vnútornej bezpečnosti, a že je záležitosťou každého členského štátu určiť, v súlade s článkom 33 Zmluvy o Európskej únii, za akých podmienok sa zachová právo a poriadok a zabezpečí vnútorná bezpečnosť,

SA DOHODLI NA NASLEDOVNÝCH USTANOVENIACH:

HLAVA I VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Vzťah k iným dohovorom o vzájomnej pomoci

1. Účelom tohto dohovoru je doplniť ustanovenia a uľahčiť medzi členskými štátmi Európskej únie uplatňovanie:

a) Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach z 20. apríla 1959, ďalej len "Európsky dohovor o vzájomnej pomoci";

b) Dodatočného protokolu k Európskemu dohovoru o vzájomnej pomoci zo 17. marca 1978;

c) ustanovení o vzájomnej pomoci v trestných veciach Dohovoru z 19. júna 1990, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom odstraňovaní kontrol na spoločných hraniciach (ďalej len "schengenský vykonávací dohovor"), ktoré nie sú zrušené podľa článku 2 ods. 2;

d) kapitoly 2 Zmluvy o vydávaní a vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi Belgickým kráľovstvom, Luxemburským veľkovojevodstvom a Holandským kráľovstvom z 27. júna 1962, zmenenej a doplnenej protokolom z 11. mája 1974, (ďalej len "Beneluxská zmluva") vo vzťahoch medzi členskými štátmi Hospodárskej únie Beneluxu.

2. Týmto dohovorom nie je dotknuté použitie priaznivejších ustanovení dvojstranných alebo mnohostranných dohôd medzi členskými štátmi alebo, ako je ustanovené v článku 26 ods. 4 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci, dojednaní v oblasti vzájomnej pomoci v trestných veciach dohodnutých na základe jednotných právnych predpisov alebo na základe osobitného systému vzájomného používania opatrení o vzájomnej pomoci na ich územiach.

Článok 2

Ustanovenia súvisiace so schengenským acquis

1. Ustanovenia článkov 3, 5, 6, 7, 12 a 23 a, v rozsahu relevantnom pre článok 12, článkov 15 a 16, v rozsahu relevantnom pre články v ňom uvedené, článku 1 predstavujú opatrenia, ktorými sa menia alebo dopĺňajú ustanovenia uvedené v prílohe A dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskeho kráľovstvom o pridružení Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva na vykonávaní, uplatňovaní a rozvoji schengenského acquis¹.

2. Týmto sa zrušujú ustanovenia článku 49 písm. a) a článkov 52, 53 a 73 schengenského vykonávacieho dohovoru.

Článok 3

Konania, v súvislosti s ktorými sa tiež poskytne vzájomná pomoc

1. Vzájomná pomoc sa poskytne aj v konaniach, ktoré začali správne orgány o skutkoch, ktoré možno potrestať podľa vnútroštátneho právneho poriadku dožadujúceho alebo dožiadaného členského štátu alebo oboch z dôvodu, že sú porušením právnych noriem, ak rozhodnutie môže viesť ku konaniu pred súdom, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach.

2. Vzájomná pomoc sa tiež poskytne v súvislosti s trestným konaním a konaniami podľa odseku 1, ktoré sa týkajú trestných činov alebo porušení práva, ktoré môžu zakladať zodpovednosť právnickej osoby v dožadujúcom členskom štáte.

Článok 4

Náležitosti a postupy pri vybavovaní žiadostí o právnu pomoc

1. Pri poskytovaní vzájomnej pomoci dožiadaný členský štát dodrží náležitosti a postupy, ktoré výslovne uviedol dožadujúci členský štát, pokiaľ nie je v tomto dohovore ustanovené inak a za predpokladu, že takéto náležitosti a postupy nie sú v rozpore so základnými zásadami právneho poriadku dožiadaného členského štátu.

¹ Ú v. ES L 176, 10.7. 1999, s. 36.

2. Dožiadaný členský štát vybaví žiadosť o pomoc čo najskôr, pričom podľa možnosti plne zohľadní procesné a iné lehoty uvedené dožadujúcim členským štátom. Dožadujúci členský štát tieto lehoty odôvodní.

3. Ak žiadosť nemožno vybaviť v plnom rozsahu alebo vôbec v súlade s požiadavkami stanovenými dožadujúcim členským štátom, orgány dožiadaného členského štátu o tom bezodkladne informujú orgány dožadujúceho členského štátu a uvedú podmienky, za ktorých by bolo možné žiadosť vybaviť. Orgány dožadujúceho a dožiadaného členského štátu sa môžu následne dohodnúť na ďalšom postupe týkajúcom sa žiadosti, ktorý sa má prijať a ak je to potrebné, podmienia tento postup splnením takýchto podmienok.

4. Ak možno predpokladať, že lehotu určenú dožadujúcim členským štátom na vybavenie jeho žiadosti nemožno dodržať, a ak dôvody uvedené v druhej vete odseku 2 výslovne naznačujú, že akékoľvek omeškanie môže podstatne ohroziť konanie vedené v dožadujúcom členskom štáte, orgány dožiadaného členského štátu bezodkladne určia predpokladaný čas potrebný na vybavenie žiadosti. Orgány dožadujúceho členského štátu bezodkladne oznámia, či sa má žiadosť napriek tomu vybaviť. Orgány dožadujúceho a dožiadaného členského štátu sa následne môžu dohodnúť na ďalšom postupe týkajúcom sa žiadosti.

Článok 5

Zasielanie a doručovanie procesných písomností

1. Každý členský štát zasiela procesné písomnosti určené osobám, ktoré sa nachádzajú na území iného členského štátu, priamo poštou.

2. Procesné písomnosti možno zaslať prostredníctvom príslušných orgánov dožiadaného členského štátu iba vtedy, ak:

- a) adresa osoby, ktorej je písomnosť určená, je neznáma alebo nie je istá, alebo
- b) príslušné procesné právo dožadujúceho členského štátu vyžaduje iný doklad o doručení písomnosti adresátovi ako ten, ktorý je možné získať poštou, alebo
- c) nebolo možné písomnosť doručiť poštou, alebo
- d) dožadujúci členský štát má opodstatnené dôvody domnievať sa, že doručenie poštou by bolo neúčinné alebo nevhodné.

3. Ak existuje dôvod domnievať sa, že adresát nerozumie jazyku, v ktorom je písomnosť vyhotovená, musia byť písomnosť alebo aspoň jej dôležité časti preložené do jazyka (jedného z jazykov) členského štátu, na ktorého území sa adresát nachádza. Ak je orgánu, ktorý procesnú písomnosť vydal, známe, že adresát rozumie iba niektorému inému jazyku, musia byť písomnosť alebo aspoň jej dôležité časti preložené do tohto iného jazyka.

4. Ku všetkým procesným písomnostiam sa pripojí správa, v ktorej sa uvedie, že adresát môže získať informácie o svojich právach a povinnostiach týkajúcich sa písomnosti od orgánu, ktorý písomnosť vydal alebo od iných orgánov v tomto členskom štáte. Odsek 3 sa vzťahuje aj na takúto správu.

5. Tento článok sa netýka použitia článkov 8, 9 a 12 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci a článkov 32, 34 a 35 Beneluxskej zmluvy.

Článok 6

Zasielanie žiadostí o vzájomnú pomoc

1. Žiadosti o vzájomnú pomoc sa zasielajú a spontánna výmena informácií v zmysle článku 7 sa uskutočňuje písomnou formou alebo akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu za podmienok umožňujúcich prijímajúceму členskému štátu overiť ich pravosť. Takéto žiadosti sa zasielajú priamo medzi justičnými orgánmi, ktoré sú miestne

príslušné na ich podanie a vybavenie, a ich vybavenie sa zašle rovnakým spôsobom, pokiaľ nie je v tomto článku uvedené inak.

Akékoľvek informácie poskytnuté členským štátom za účelom konania pred súdmi iného členského štátu v zmysle článku 21 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci a článku 42 Beneluxskej zmluvy, môžu byť predmetom priameho styku medzi príslušnými justičnými orgánmi.

2. Odsek 1 nie je dotknutá možnosť v osobitných prípadoch zaslať žiadosti alebo ich vybavenie:

a) medzi ústredným orgánom členského štátu a ústredným orgánom iného členského štátu, alebo

b) medzi justičným orgánom jedného členského štátu a ústredným orgánom iného členského štátu.

3. Bez ohľadu na odsek 1 môžu Spojené kráľovstvo a Írsko súčasne s oznámením podľa článku 27 ods. 2 vyhlásiť, že žiadosti a komunikácia o nich, ako je to určené vo vyhlásení, sa musia zaslať prostredníctvom ich ústredného orgánu. Tieto členské štáty môžu kedykoľvek ďalším vyhlásením obmedziť rozsah takéhoto vyhlásenia s cieľom umožniť širšie uplatnenie odseku 1. Urobia tak vtedy, keď pre ne nadobudnú platnosť ustanovenia o vzájomnej pomoci zo schengenského vykonávacieho dohovoru.

Ktorýkoľvek členský štát môže vo vzťahu k vyššie uvedeným vyhláseniam uplatniť zásadu vzájomnosti.

4. V naliehavých prípadoch možno akékoľvek žiadosti o vzájomnú pomoc zasielať prostredníctvom Medzinárodnej organizácie kriminálnej polície (Interpol) alebo prostredníctvom ktoréhokoľvek orgánu príslušného podľa ustanovení prijatých podľa Zmluvy o Európskej únii.

5. Ak je v prípade žiadostí podľa článkov 12, 13 alebo 14 príslušným orgánom justičný orgán alebo ústredný orgán v jednom členskom štáte a policajný alebo colný orgán v druhom členskom štáte, môžu žiadosti zasielať a na ne odpovedať priamo tieto orgány. Na tento styk sa použije odsek 4.

6. Ak je v prípade žiadostí o vzájomnú pomoc súvisiacich s konaniami uvedenými v článku 3 ods. 1 príslušným orgánom justičný orgán alebo ústredný orgán v jednom členskom štáte a správny orgán v druhom členskom štáte, možno žiadosti zasielať a odpovedať na ne priamo medzi týmito orgánmi.

7. Ktorýkoľvek členský štát môže súčasne s oznámením podľa článku 27 ods. 2 vyhlásiť, že nie je viazaný prvou vetou odseku 5 alebo odsek 6 tohto článku alebo obidvoma, alebo že použije tieto ustanovenia iba za určitých podmienok, ktoré vymedzí. Takéto vyhlásenie je možné kedykoľvek odvolať, zmeniť alebo doplniť.

8. Nasledovné žiadosti sa zasielajú a komunikácia o nich sa uskutočňuje prostredníctvom ústredných orgánov členských štátov:

a) žiadosti o dočasné odovzdanie alebo prevoz osôb vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody v zmysle článku 9 tohto dohovoru, článku 11 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci a článku 33 Beneluxskej zmluvy;

b) informácie z registrov trestov v zmysle článku 22 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci a článku 43 Beneluxskej zmluvy. Žiadosti o kópie záznamov rozsudkov a opatrení v zmysle článku 4 Dodatkového protokolu k Európskemu dohovoru o vzájomnej pomoci však možno zasielať priamo príslušným orgánom.

Článok 7

Spontánna výmena informácií

1. Príslušné orgány členských štátov si môžu na tento účel bez žiadosti, v rozsahu danom ich vnútroštátnym právnym poriadkom, vymieňať informácie týkajúce sa trestných činov a porušení právnych noriem v zmysle článku 3 ods. 1, ktorých potrestanie alebo vybavenie patria do právomoci prijímajúceho orgánu v čase poskytnutia týchto informácií.

2. Orgán poskytujúci informácie môže v súlade so svojim vnútroštátnym právnym poriadkom stanoviť podmienky pre použitie takýchto informácií prijímajúcim orgánom.

3. Prijímajúci orgán je týmito podmienkami viazaný.

HLAVA II

ŽIADOSŤ O URČITÉ OSOBITNÉ FORMY VZÁJOMNEJ POMOCI

Článok 8

Vrátenie vecí

1. Na žiadosť dožadujúceho členského štátu a bez toho, aby tým boli dotknuté práva dobromyseľných tretích osôb, môže dožiadaný členský štát poskytnúť veci získané trestnou činnosťou dožadujúceho členského štátu na účely ich vrátenia oprávneným vlastníkom.

2. Pri použití článkov 3 a 6 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci a článku 24 ods. 2 a článku 29 Beneluxskej zmluvy sa môže dožiadaný členský štát vzdať vrátenia vecí buď pred ich poskytnutím alebo po ňom dožadujúceho členského štátu, ak sa tým uľahčí vrátenie vecí oprávnenému vlastníkovi. Tým nie sú dotknuté práva dobromyseľných tretích osôb.

3. Ak sa dožiadaný členský štát vzdá vrátenia vecí pred ich poskytnutím dožadujúceho členského štátu, dožiadaný členský štát neuplatní vo vzťahu k týmto veciam žiadne zádržné právo ani iné regresné právo podľa daňových alebo colných predpisov.

Vzdaním sa podľa odseku 2 nie je dotknuté právo dožiadaného členského štátu vyberať dane alebo poplatky od oprávneného vlastníka.

Článok 9

Dočasné odovzdanie osôb vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody na účely vyšetrovania

1. Ak sa príslušné orgány dotknutých členských štátov dohodnú, môže členský štát, ktorý požiadal o vyšetrovacie úkony, na ktorých je potrebná prítomnosť osoby vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody na jeho vlastnom území, dočasne odovzdať túto osobu na územie členského štátu, v ktorom sa vyšetrovací úkon má vykonať.

2. Obsahom dohody sú praktické otázky dočasného odovzdania osoby a termín, do ktorého sa musí osoba vrátiť na územie dožadujúceho členského štátu.

3. Ak sa vyžaduje súhlas dotknutej osoby s odovzdaním, poskytne sa dožiadanému členskému štátu bez odkladu vyhlásenie obsahujúce súhlas alebo jeho kópia.

4. Doba strávená vo väzbe na území dožiadaného členského štátu sa započíta do doby väzby alebo výkonu trestu odňatia slobody, ktoré dotknutá osoba vykonáva alebo bude vykonávať na území dožadujúceho členského štátu.

5. Ustanovenia článku 11 ods. 2 a 3, článkov 12 a 20 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci sa použijú primerane.

6. Každý členský štát môže súčasne s oznámením podľa článku 27 ods. 2 vyhlásiť, že skôr ako dôjde k dohode podľa odseku 1 tohto článku, bude vyžadovať súhlas podľa odseku 3 tohto článku alebo ho bude vyžadovať za určitých podmienok uvedených vo vyhlásení.

Článok 10

Výsluch formou videokonferencie

1. Ak sa osoba nachádza na území jedného členského štátu a má sa vypočuť ako svedok alebo znalec justičnými orgánmi iného členského štátu, tento členský štát môže požiadať v prípadoch, ak nie je žiaduce alebo možné, aby sa osoba, ktorá má byť vypočutá, dostavila osobne na jeho územie, aby sa výsluch uskutočnil formou videokonferencie podľa ustanovení odsekov 2 až 8.

2. Dožiadaný členský štát udelí súhlas s uskutočnením výsluchu formou videokonferencie za predpokladu, že jej použitie nie je v rozpore so základnými zásadami jeho právneho poriadku a za podmienky, že má technické prostriedky na vykonanie takéhoto výsluchu. Ak dožiadaný členský štát nemá technické prostriedky na uskutočnenie videokonferencie, môže mu také prostriedky poskytnúť po vzájomnej dohode dožadujúci členský štát.

3. Žiadosť o vykonanie výsluchu formou videokonferencie musí obsahovať okrem informácií uvedených v článku 14 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci a článku 37 Beneluxskej zmluvy dôvody, pre ktoré nie je žiaduce alebo možné, aby sa svedok alebo znalec dostavil osobne, názov justičného orgánu a mená osôb, ktoré budú viesť výsluch.

4. Justičný orgán dožiadaného členského štátu predvolá dotknutú osobu na výsluch spôsobom upraveným jeho právnym poriadkom.

5. Na výsluch formou videokonferencie sa uplatnia tieto pravidlá:

a) Justičný orgán dožiadaného členského štátu sa zúčastní výsluchu, v prípade potreby aj s tlmočníkom, je zodpovedný za overenie totožnosti osoby, ktorá sa má vypočuť, a dodržiavanie základných zásad právneho poriadku dožiadaného členského štátu. Ak sa justičný orgán dožiadaného členského štátu domnieva, že počas výsluchu dochádza k porušeniu základných zásad právneho poriadku dožiadaného členského štátu, bezodkladne prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby výsluch pokračoval v súlade s uvedenými zásadami.

b) Ak sú potrebné opatrenia na ochranu osoby, ktorá sa má vypočuť, dohodnú sa na nich príslušné orgány dožadujúceho a dožiadaného členského štátu.

c) Výsluch vykoná priamo justičný orgán dožadujúceho členského štátu, alebo sa výsluch vykoná pod jeho vedením podľa právneho poriadku dožadujúceho členského štátu.

d) Ak je to potrebné, dožiadaný členský štát zabezpečí, na žiadosť dožadujúceho členského štátu alebo osoby, ktorá sa má vypočuť, pre vypočúvanú osobu tlmočníka.

e) Osoba, ktorá sa má vypočuť, sa môže dovolávať práva odmietnuť vypovedať podľa právneho poriadku dožiadaného alebo dožadujúceho členského štátu.

6. Bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek opatrenia dohodnuté na ochranu osôb, justičný orgán dožiadaného členského štátu po skončení výsluchu spíše zápisnicu, v ktorej uvedie dátum a miesto výsluchu, údaje o totožnosti vypočutej osoby, údaje o totožnosti a funkciách všetkých ostatných osôb, ktoré boli prítomné na výsluchu na území dožiadaného členského štátu, údaje o prípadných prisahách a o technických podmienkach, za ktorých sa výsluch uskutočnil. Zápisnicu zašle príslušný orgán dožiadaného členského štátu príslušnému orgánu dožadujúceho členského štátu.

7. Náklady zriadenia videospojenia, náklady súvisiace s prevádzkou videospojenia na území dožiadaného členského štátu, odmena poskytnutá tlmočníkom a náhrady poskytnuté svedkom a znalcom a ich cestovné náklady na území dožiadaného členského štátu nahradí dožadujúci členský štát dožiadanému členskému štátu, pokiaľ sa dožiadaný členský štát nevzdá úhrady všetkých alebo niektorých z týchto nákladov.

8. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia, aby zabezpečil, že ak svedok alebo znalec mal vypovedať na jeho území podľa tohto článku a odmietol vypovedať, aj keď mal povinnosť vypovedať, alebo ak uviedol nepravdu, uplatní sa jeho právny poriadok rovnakým spôsobom, ako v prípade, ak by sa výsluch uskutočnil v trestnom konaní vedenom jeho orgánmi.

9. Ak je to vhodné, členské štáty môžu podľa vlastnej úvahy uplatniť ustanovenia tohto článku a so súhlasom príslušných justičných orgánov aj na výsluchy obvineného formou videokonferencie. V tomto prípade je rozhodnutie o tom, že sa vykoná výsluch formou videokonferencie, a o spôsobe, ktorým sa vykoná, podmienené dohodou medzi dotknutými členskými štátmi podľa ich vnútroštátneho právneho poriadku a použiteľnými medzinárodnými zmluvami vrátane Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd z roku 1950.

Každý členský štát môže súčasne s oznámením podľa článku 27 ods. 2 vyhlásiť, že nepoužije ustanovenia prvého pododseku. Takéto vyhlásenie môže kedykoľvek odvolať.

Výsluchy možno uskutočniť iba so súhlasom obvineného. Rada prijme vo forme právne záväzného nástroja pravidlá na ochranu práv obvinených osôb, ktoré sa ukážu byť potrebnými.

Článok 11

Výsluch svedkov a znalcov formou telefonickej konferencie

1. Ak sa osoba nachádza na území jedného členského štátu a má byť vypočutá ako svedok alebo znalec justičnými orgánmi iného členského štátu, tento členský štát môže požiadať, ak to jeho právny poriadok umožňuje, prvý členský štát, aby umožnil vykonať výsluch formou telefonickej konferencie podľa ustanovení odsekov 2 až 5.

2. Výsluch sa môže uskutočniť formou telefonickej konferencie, ak svedok alebo znalec súhlasí s jeho uskutočnením touto metódou.

3. Dožiadaný členský štát udelí súhlas s uskutočnením výsluchu formou telefonickej konferencie, ak vykonanie výsluchu touto formou nie je v rozpore so základnými zásadami jeho právneho poriadku.

4. Žiadosť o vykonanie výsluchu formou telefonickej konferencie musí okrem informácií uvedených v článku 14 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci a článku 37 Beneluxskej zmluvy obsahovať názov justičného orgánu a mená osôb, ktoré budú viesť výsluch a údaj, že svedok alebo znalec súhlasí s vykonaním výsluchu formou telefonickej konferencie.

5. Praktické otázky ohľadne výsluchu dohodnú medzi sebou dotknuté členské štáty. Pri takých dohodách sa dožiadaný členský štát zaviaže:

- a) informovať dotknutého svedka alebo znalca o čase a mieste výsluchu;
- b) zabezpečiť overenie totožnosti svedka alebo znalca;
- c) overiť, že svedok alebo znalec súhlasí s vykonaním výsluchu formou telefonickej konferencie.

Dožiadaný členský štát môže úplne alebo čiastočne podmieniť svoj súhlas príslušnými ustanoveniami článku 10 ods. 5 a 8. Ak sa nedohodne inak, použijú sa primerane ustanovenia článku 10 ods. 7.

Článok 12

Kontrolované dodávky

1. Každý členský štát sa zaväzuje zabezpečiť, aby sa na jeho území mohlo na žiadosť iného členského štátu povoliť uskutočnenie kontrolovaných dodávok v rámci vyšetrovania extradičných trestných činov.

2. Rozhodnutie uskutočniť kontrolované dodávky vydajú v každom jednotlivom prípade príslušné orgány dožiadaného členského štátu s prihliadnutím na vnútroštátny právny poriadok tohto členského štátu.

3. Kontrolované dodávky sa uskutočnia podľa postupov dožiadaného členského štátu. Právomoc vykonávať, riadiť a dohliadať na akcie majú príslušné orgány tohto členského štátu.

Článok 13

Spoločné vyšetrovacie tímy

1. Na základe spoločnej dohody môžu príslušné orgány dvoch alebo viacerých členských štátov vytvoriť spoločný vyšetrovací tím na špecifické účely a na obmedzenú dobu, ktorá sa môže predĺžiť spoločným súhlasom, na vyšetrovanie trestných činov na území jedného alebo viacerých členských štátov, ktoré vytvorili tím. Zloženie tímu sa spresní v dohode.

Spoločný vyšetrovací tím sa môže vytvoriť, najmä ak:

a) vyšetrovanie trestných činov jedným členským štátom je ťažké a náročné a má väzby na iné členské štáty;

b) niekoľko členských štátov vyšetroje trestné činy, ktorých okolností vyžadujú koordinovaný a zosúladený postup zúčastnených členských štátov.

Žiadosť o vytvorenie spoločného vyšetrovacieho tímu môže podať ktorýkoľvek zo dotknutých členských štátov. Tím sa vytvorí na území jedného z členských štátov, na ktorého území sa vykonanie vyšetrovania očakáva.

2. Okrem informácií uvedených v relevantných ustanoveniach článku 14 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci a článku 37 Beneluxskej zmluvy žiadosti o vytvorenie spoločného vyšetrovacieho tímu musia obsahovať návrhy na zloženie tímu.

3. Spoločný vyšetrovací tím pôsobí na území členských štátov, ktoré ho vytvorili, za týchto všeobecných podmienok:

a) Vedúci tímu je zástupcom príslušného orgánu, ktorý sa podieľa na vyšetrovaní trestných činov, členského štátu, na ktorého území tím pôsobí. Vedúci tímu koná v rozsahu svojich právomocí podľa vnútroštátneho právneho poriadku.

b) Tím vykonáva svoje akcie podľa právneho poriadku členského štátu, na ktorého území pôsobí. Členovia tímu vykonávajú svoje úlohy pod vedením osoby uvedenej v písmene a) s prihliadnutím na podmienky určené ich vlastnými orgánmi v dohode o vytvorení tímu.

c) Členský štát, v ktorom tím pôsobí, prijme organizačné opatrenia potrebné na jeho činnosť.

4. Na účely tohto článku sa členovia spoločného vyšetrovacieho tímu z iných členských štátov, ako je ten, na ktorého území tím pôsobí, označujú ako "pridelení členovia".

5. Pridelení členovia spoločného vyšetrovacieho tímu majú právo byť prítomní pri vyšetrovacích opatreniach na území členského štátu, kde tím pôsobí. Vedúci tímu však môže z osobitných dôvodov a v súlade s právnym poriadkom členského štátu, kde tím pôsobí, rozhodnúť inak.

6. Prideleným členom spoločného vyšetrovacieho tímu môže vedúci tímu v súlade s právnym poriadkom členského štátu, v ktorom tím pôsobí, zveriť určité úlohy v rámci vyšetrovania, ak takýto postup schválili príslušné orgány členského štátu, v ktorom tím pôsobí a členského štátu, z ktorého sú členovia pridelení.

7. Ak spoločný vyšetrovací tím potrebuje prijať opatrenia na vyšetrovanie v jednom z členských štátov, ktoré vytvorili tím, členovia pridelení k tímu z tohto členského štátu môžu požiadať vlastné príslušné orgány, aby prijali tieto opatrenia. Takéto opatrenia sa v tomto

členskom štáte posudzujú podľa podmienok, ktoré by sa uplatnili, ak by sa opatrenia vyžiadali vo vnútroštátnom vyšetrovaní.

8. Ak spoločný vyšetrovací tím potrebuje pomoc od členského štátu, ktorý nie je členom tímu alebo od tretieho štátu, dožiadanie môžu zaslať príslušné orgány štátu, v ktorom tím pôsobí, príslušným orgánom druhého dotknutého štátu podľa použiteľných medzinárodných zmluvných nástrojov alebo dohôd.

9. Člen spoločného vyšetrovacieho tímu môže v súlade s právnym poriadkom svojho štátu a v rozsahu svojej právomoci poskytnúť tímu pre potreby ním vedeného vyšetrovania informácie dostupné v členskom štáte, ktorý ho pridelil.

10. Informácie zákonne získané členom alebo prideleným členom, kým sú v spoločnom vyšetrovacom tíme, ktoré nie sú inak dostupné príslušným orgánom dotknutých členských štátov, sa môžu použiť takto:

- a) na účely, na ktoré bol tím vytvorený;
- b) za predpokladu predchádzajúceho súhlasu členského štátu, v ktorom sa informácia stala dostupnou, na odhaľovanie, vyšetrovanie a trestné stíhanie iných trestných činov. Taký súhlas možno odmietnuť len v prípadoch, ak by ich použitie ohrozilo vyšetrovanie na území dotknutého členského štátu alebo v prípadoch, keď by členský štát mohol odmietnuť poskytnutie právnej pomoci;
- c) na zabránenie bezprostredného a vážneho ohrozenia verejnej bezpečnosti, a bez toho, aby bolo dotknuté písmeno b), ak sa následne začne vyšetrovanie trestného činu;
- d) na iné účely, ak sa tak dohodli členské štáty, ktoré vytvorili tím.

11. Týmto článkom nie sú dotknuté iné existujúce ustanovenia alebo dohody o vytvorení alebo činnosti spoločných vyšetrovacích tímov.

12. V rozsahu, v akom to dovoľuje právny poriadok dotknutých členských štátov alebo ustanovenia právneho nástroja použiteľného medzi nimi, možno dohodnúť, aby sa na činnosti tímu zúčastnili aj iné osoby ako zástupcovia príslušných orgánov členských štátov, ktoré vytvorili spoločný vyšetrovací tím. K takýmto osobám môžu napríklad patriť zástupcovia orgánov zriadených podľa Zmluvy o Európskej únii. Na takéto osoby sa nevzťahujú práva, ktoré tento článok priznáva členom alebo prideleným členom tímu, ak dohoda výslovne nestanoví inak.

Článok 14

Utajené vyšetrovanie

1. Dožadujúci a dožiadaný členský štát sa môžu dohodnúť na vzájomnej pomoci pri uskutočňovaní vyšetrovania trestných činov agentmi vystupujúcimi utajene alebo pod legendou (utajené vyšetrovanie).

2. Rozhodnutie na základe žiadosti vydajú v každom jednotlivom prípade príslušné orgány dožiadaného členského štátu s prihliadnutím na vnútroštátny právny poriadok a postupy tohto členského štátu. Trvanie utajeného vyšetrovania, podrobné podmienky a právne postavenie dotknutých agentov počas utajeného vyšetrovania sa dohodne medzi členskými štátmi s prihliadnutím na ich vnútroštátny právny poriadok a postupy.

3. Utajené vyšetrovanie sa vykoná podľa vnútroštátneho právneho poriadku a postupov členských štátov, na ktorých území sa má utajené vyšetrovanie uskutočniť. Dotknuté členské štáty spolupracujú, aby zabezpečili riadnu prípravu a dohľad nad utajeným vyšetrovaním a urobili opatrenia na ochranu bezpečnosti agentov vystupujúcich utajene alebo pod legendou.

4. Súčasne s oznámením podľa článku 27 ods. 2 môže ktorýkoľvek členský štát vyhlásiť, že nie je viazaný týmto článkom. Takéto vyhlásenie môže kedykoľvek odvolať.

Článok 15

Trestnoprávna zodpovednosť týkajúca sa verejných činiteľov

Počas činností uvedených v článkoch 12, 13 a 14 sa verejní činitelia iného členského štátu, ako je ten, kde sa činnosť vykonáva, považujú za verejných činiteľov tohto druhého členského štátu, ak ide o trestné činy spáchané nimi alebo proti nim.

Článok 16

Občianskoprávna zodpovednosť týkajúca sa verejných činiteľov

1. Ak podľa článkov 12, 13 a 14 verejní činitelia jedného členského štátu pôsobia na území iného členského štátu, je prvý členský štát zodpovedný za akúkoľvek škodu nimi spôsobenú počas ich činnosti, a to podľa právneho poriadku členského štátu, na ktorého území pôsobia.

2. Členský štát, na ktorého území bola spôsobená škoda podľa odseku 1, poskytne náhradu za škodu za podmienok, ktoré by sa uplatnili na škodu spôsobenú jeho vlastnými verejnými činiteľmi.

3. Členský štát, ktorého verejní činitelia spôsobili škodu akejkoľvek osobe na území druhého členského štátu, uhradí druhému členskému štátu v plnom rozsahu sumu, ktorú tento členský štát zaplatil poškodeným alebo oprávneným osobám.

4. Bez toho, aby bola dotknutá možnosť uplatnenia svojich práv voči tretím osobám, a s výnimkou odseku 3 nebude žiadny členský štát v prípadoch uvedených v odseku 1 vyžadovať náhradu jemu spôsobenej škody od iného členského štátu.

HLAVA III

ODPOČÚVANIE TELEKOMUNIKAČNEJ PREVÁDZKY

Článok 17

Orgány príslušné na nariadenie odpočúvania telekomunikačnej prevádzky

Na účely použitia ustanovení článkov 18, 19 a 20 sa "príslušným orgánom" rozumie justičný orgán alebo ak justičný orgán nemá žiadnu právomoc v oblasti, na ktorú sa vzťahujú tieto ustanovenia, zodpovedajúci príslušný orgán určený podľa článku 24 ods. 1 písm. e) a konajúci na účely vyšetrovania trestných činov.

Článok 18

Žiadosti o odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky

1. Na účely vyšetrovania trestných činov môže príslušný orgán dožadujúceho členského štátu, v súlade s požiadavkami svojho vnútroštátneho práva, požiadať príslušný orgán dožiadaného členského štátu:

a) o odpočúvanie a okamžitý prenos telekomunikačnej prevádzky dožadujúcemu členskému štátu alebo

b) o odpočúvanie, záznam a následný prenos záznamu telekomunikačnej prevádzky dožadujúcemu členskému štátu.

2. Žiadosti podľa odseku 1 možno podať v súvislosti s použitím telekomunikačných zariadení odpočúvanej osoby, ak sa takáto dotknutá osoba nachádza:

a) v dožadujúcom členskom štáte a dožadujúci členský štát potrebuje technickú pomoc dožiadaného členského štátu na odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky dotknutej osoby;

b) v dožadujúcom členskom štáte a telekomunikačná prevádzka dotknutej osoby môže byť odpočúvaná v tomto členskom štáte;

c) v treťom členskom štáte, ktorý bol upovedomený podľa článku 20 ods. 2 písm. a) a dožadujúci členský štát potrebuje technickú pomoc dožiadaného členského štátu na odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky dotknutej osoby.

3. Odchyľne od článku 14 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci a článku 37 Beneluxskej zmluvy žiadosti podľa tohto článku obsahujú:

- a) označenie orgánu, ktorý podáva žiadosť;
- b) potvrdenie, že bol zákonne vydaný príkaz alebo rozkaz na odpočúvanie v súvislosti s vyšetrovaním trestných činov;
- c) informácie na účely zistenia totožnosti odpočúvanej osoby;
- d) popis konania, ktoré má znaky trestného činu a ktorý je predmetom vyšetrovania trestných činov;
- e) požadovaný čas trvania odpočúvania a
- f) ak je to možné, poskytnutie dostatočných technických údajov, najmä príslušného čísla sieťového pripojenia, aby sa zabezpečilo vybavenie žiadosti.

4. V prípade žiadosti podľa odseku 2 písm. b) sa v ňom uvedie aj opis skutkového stavu. Dožiadaný členský štát môže žiadať akékoľvek ďalšie informácie, ktoré mu umožnia rozhodnúť, či by prijal žiadané opatrenie v podobnom vnútroštátnom prípade.

5. Dožiadaný členský štát sa zaväzuje vybaviť žiadosti podľa odseku 1 písm. a):

a) v prípade žiadosti podľa odseku 2 písm. a) a c) potom, ako mu budú poskytnuté informácie podľa odseku 3. Dožiadaný členský štát môže povoliť vykonanie odpočúvania bez ďalších náležitostí;

b) v prípade žiadosti podľa odseku 2 písm. b) potom, ako mu budú poskytnuté informácie podľa odsekov 3 a 4, a ak by žiadané opatrenie prijal v podobnom vnútroštátnom prípade. Dožiadaný členský štát môže podmieniť svoj súhlas akýmikoľvek podmienkami, ktoré by museli byť splnené v podobnom vnútroštátnom prípade.

6. Ak okamžitý prenos nie je možný, dožiadaný členský štát sa zaväzuje vyhovieť žiadostiam podľa odseku 1 písm. b) potom, ako mu budú poskytnuté informácie podľa odsekov 3 a 4 a ak by žiadané opatrenie prijal v podobnom vnútroštátnom prípade. Dožiadaný členský štát môže podmieniť svoj súhlas akýmikoľvek podmienkami, ktoré by museli byť splnené v podobnom vnútroštátnom prípade.

7. Súčasne s oznámením podľa 27 ods. 2 môže ktorýkoľvek členský štát vyhlásiť, že je viazaný odsekom 6 iba vtedy, ak nie je schopný zabezpečiť okamžitý prenos. V takom prípade môže druhý členský štát uplatniť zásadu vzájomnosti.

8. Pri podávaní žiadosti podľa odseku 1 písm. b) môže dožadujúci členský štát v osobitne odôvodnených prípadoch tiež požiadať o prepis záznamu. Dožiadaný členský štát posúdi takéto žiadosti v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom a postupmi tohto členského štátu

9. Členský štát, ktorému sa poskytli informácie podľa odsekov 3 a 4, zachová dôvernosť týchto informácií v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom.

Článok 19

Odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky na vlastnom území prostredníctvom poskytovateľov služieb

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa systémy telekomunikačných služieb prevádzkované prostredníctvom ústredne na ich území, ktoré nie sú priamo dostupné na zákonné odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky dotknutej osoby nachádzajúcej sa na území iného

členského štátu, mohli priamo sprístupniť na zákonné odpočúvanie tomuto členskému štátu prostredníctvom určeného sprostredkujúceho poskytovateľa služieb nachádzajúceho sa na jeho území.

2. V prípade uvedenom v odseku 1 sú príslušné orgány členského štátu oprávnené, na účely vyšetrovania trestných činov, v súlade s platným vnútroštátnym právom a za predpokladu, že odpočúvaná osoba sa nachádza na území tohto členského štátu, uskutočniť odpočúvanie prostredníctvom určeného poskytovateľa služieb prítomného na jeho území bez zapojenia členského štátu, na území ktorého sa ústredňa nachádza.

3. Odsek 2 sa použije aj v prípade, keď sa odpočúvanie uskutočňuje na základe žiadosti podanej podľa článku 18 ods. 2 písm. b).

4. Žiadne ustanovenia tohto článku nebránia členskému štátu, aby zaslal žiadosť členskému štátu, na ktorého území je umiestnená ústredňa na zákonné odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky v súlade s článkom 18 najmä, ak v dožadujúcom členskom štáte nepôsobí žiaden sprostredkujúci poskytovateľ služieb.

Článok 20

Odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky bez technickej pomoci iného členského štátu

1. Bez toho, aby tým boli dotknuté všeobecné zásady medzinárodného práva, ako aj ustanovenia článku 18 ods. 2 písm. c), vzťahujú sa záväzky podľa tohto článku na príkazy na odpočúvanie vydané alebo povolené príslušným orgánom jedného členského štátu v priebehu vyšetrovania trestných činov, ktoré má charakter vyšetrovania nasledujúceho po spáchaní určitého trestného činu vrátane pokusov o spáchanie trestného činu, pokiaľ sú trestné podľa vnútroštátneho právneho poriadku, s cieľom zistiť totožnosť, zadržať, obviňiť, stíhať alebo odsúdiť ich páchatelov.

2. Ak na účely vyšetrovania trestných činov odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky povolí príslušný orgán členského štátu ("odpočúvajúci členský štát") a telekomunikačná adresa odpočúvanej osoby uvedenej v príkaze na odpočúvanie sa používa na území iného členského štátu ("upovedomený členský štát"), od ktorého sa nevyžaduje žiadna technická pomoc na uskutočnenie odpočúvania, odpočúvajúci členský štát informuje upovedomený členský štát o odpočúvaní:

a) pred odpočúvaním v prípadoch, ak je odpočúvajúcejmu členskému štátu v čase vydania príkazu na odpočúvanie známe, že odpočúvaná osoba sa nachádza na území upovedomeného členského štátu;

b) v ostatných prípadoch okamžite po tom, ako sa dozvie, že odpočúvaná osoba sa nachádza na území upovedomeného členského štátu.

3. Informácie, ktoré má odpočúvajúci členský štát oznámiť, musia obsahovať:

a) označenie orgánu, ktorý vydal príkaz na odpočúvanie;

b) potvrdenie, že bol zákonne vydaný príkaz na odpočúvanie v súvislosti s vyšetrovaním trestných činov;

c) informácie na účely zistenia totožnosti odpočúvanej osoby;

d) popis konania, ktoré má znaky trestného činu a ktorý je predmetom vyšetrovania trestných činov, a

e) predpokladaný čas trvania odpočúvania.

4. Ak bol členský štát upovedomený podľa odsekov 2 a 3, postupuje sa takto:

a) Po získaní informácií poskytnutých podľa odseku 3 príslušný orgán upovedomeného členského štátu bezodkladne a najneskôr do 96 hodín odpovie odpočúvajúcemu členskému štátu s cieľom:

i) umožniť uskutočnenie odpočúvania alebo pokračovanie v ňom. Upovedomený členský štát môže podmieniť svoj súhlas akýmikoľvek podmienkami, ktoré by museli byť splnené v podobnom vnútroštátnom prípade;

ii) požiadať, aby sa odpočúvanie neuskutočnilo alebo aby bolo ukončené v prípade, ak by odpočúvanie nebolo povolené podľa vnútroštátneho právneho poriadku upovedomeného členského štátu alebo z dôvodov uvedených v článku 2 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci. Ak upovedomený členský štát stanoví takúto požiadavku, poskytne písomné odôvodnenie svojho rozhodnutia;

iii) požiadať v prípadoch uvedených v bode ii), aby sa akýkoľvek materiál už získaný odpočúvaním, keď bola dotknutá osoba na jeho území, nesmel použiť, alebo aby sa smel použiť iba za podmienok, ktoré určí. Upovedomený členský štát informuje odpočúvajúci členský štát o dôvodoch, ktoré odôvodňujú uvedené podmienky;

iv) požiadať o krátke predĺženie pôvodnej 96-hodinovej lehoty najviac o osem dní, ktoré sa dohodne s odpočúvajúcim členským štátom, aby mohol uskutočniť postupy podľa svojho vnútroštátneho právneho poriadku. Upovedomený členský štát písomne oznámi odpočúvajúcemu členskému štátu podmienky, ktoré podľa jeho vnútroštátneho právneho poriadku odôvodňujú požadované predĺženie lehoty.

b) Až do prijatia rozhodnutia upovedomeným členským štátom podľa písmena a) bodov i) alebo ii) odpočúvajúci členský štát:

i) môže pokračovať v odpočúvaní a

ii) nesmie použiť materiál už získaný odpočúvaním, okrem prípadov:

- ak sa dotknuté členské štáty dohodnú inak alebo

- na účely prijatia naliehavých opatrení na zabránenie bezprostredného a vážneho ohrozenia verejnej bezpečnosti. Upovedomený členský štát sa informuje o každom takom použití a o jeho dôvodoch.

c) Upovedomený členský štát môže požiadať o opis skutkového stavu prípadu a o akékoľvek ďalšie informácie potrebné na to, aby mu umožnili rozhodnúť, či by odpočúvanie bolo povolené v podobnom vnútroštátnom prípade. Takáto žiadosť sa netýka uplatňovania ustanovení písmena b), pokiaľ sa upovedomený členský štát a odpočúvajúci členský štát nedohodnú inak.

d) Členské štáty prijímajú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby bola odpoveď poskytnutá v lehote do 96 hodín. Na tento účel určia kontaktné miesta s 24-hodinovou službou a uvedú ich vo vyhláseniach podľa článku 24 ods. 1 písm. e).

5. Upovedomený členský štát zachová dôvernosť informácií poskytnutých podľa odseku 3 v súlade so svojim vnútroštátnym právnym poriadkom.

6. Ak sa odpočúvajúci členský štát domnieva, že informácie, ktoré sa majú poskytnúť podľa odseku 3, sú obzvlášť citlivej povahy, možno ich zaslať príslušnému orgánu prostredníctvom osobitného orgánu, ak sa tak dohodlo na dvojstrannom základe medzi dotknutými členskými štátmi.

7. Súčasne s oznámením podľa článku 27 ods. 2 alebo kedykoľvek potom, môže ktorýkoľvek členský štát vyhlásiť, že nebude potrebné poskytnúť mu informácie o odpočúvaní uvedené v tomto článku.

Článok 21

Zodpovednosť za náklady vynaložené telekomunikačnými operátormi

Náklady, ktoré vzniknú telekomunikačným operátorom alebo poskytovateľom služieb pri výkone žiadosti podľa článku 18, znáša dožadujúci členský štát.

Článok 22

Dvojstranné dohody

Žiadne ustanovenie tejto hlavy nebráni uzavretiu akýchkoľvek dvojstranných alebo mnohostranných dohôd medzi členskými štátmi na účely uľahčenia využitia súčasných a budúcich technických možností týkajúcich sa zákonného odpočúvania telekomunikačnej prevádzky.

HLAVA IV

Článok 23

Ochrana osobných údajov

1. Osobné údaje poskytnuté na základe tohto dohovoru môže členský štát, ktorému boli odovzdané, použiť:

- a) na účely konania, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor;
- b) na iné súdne alebo správne konania priamo súvisiace s konaniami uvedenými v písmene a);
- c) na účely zabránenia bezprostrednému a vážnemu ohrozeniu verejnej bezpečnosti;
- d) na akýkoľvek iný účel iba s predchádzajúcim súhlasom poskytujúceho členského štátu, pokiaľ príslušný členský štát nezískal súhlas priamo od dotknutej osoby.

2. Tento článok sa použije aj na osobné údaje, ktoré neboli poskytnuté, avšak boli získané inak podľa tohto dohovoru.

3. So zreteľom na okolnosti jednotlivých prípadov môže poskytujúci členský štát požiadať členský štát, ktorému boli osobné údaje odovzdané, aby podal informácie o použití takýchto údajov.

4. Ak boli stanovené podmienky na použitie osobných údajov podľa článku 7 ods. 2, článku 18 ods. 5 písm. b), článku 18 ods. 6 alebo článku 20 ods. 4, tieto podmienky majú prednosť. Ak neboli stanovené žiadne takéto podmienky, použije sa tento článok.

5. Ustanovenia článku 13 ods. 10 majú prednosť pred týmto článkom, ak ide o informácie získané podľa článku 13.

6. Tento článok sa nevzťahuje na osobné údaje získané členským štátom podľa tohto dohovoru a pochádzajúce z tohto členského štátu.

7. Luxembursko môže pri podpise tohto dohovoru vyhlásiť, že v prípade, ak poskytne osobné údaje v zmysle tohto dohovoru inému členskému štátu, použije sa toto:

S výhradou odseku 1 písm. c) môže Luxembursko so zreteľom na okolnosti jednotlivých prípadov požadovať, že s výnimkou prípadu, ak príslušný členský štát získal súhlas od dotknutej osoby, môžu sa osobné údaje použiť na účely podľa odseku 1 písm. a) a b) iba s predchádzajúcim súhlasom Luxemburska vo vzťahu ku konaniam, pri ktorých by Luxembursko mohlo odmietnuť alebo obmedziť zaslanie alebo použitie osobných údajov v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru alebo s nástrojmi uvedenými v článku 1.

Ak v konkrétnom prípade Luxembursko odmietne dať súhlas s vykonaním žiadosti členského štátu podľa odseku 1, musí svoje rozhodnutie písomne odôvodniť.

HLAVA V ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 24

Vyhľadania

1. Súčasne s oznámením uvedeným v článku 27 ods. 2 vydá každý členský štát vyhlásenie, v ktorom uvedie názvy orgánov okrem tých, ktoré sú uvedené v Európskom dohovore o vzájomnej pomoci a v Beneluxskej zmluve, príslušných na uplatňovanie tohto dohovoru a na uplatňovanie ustanovení o vzájomnej pomoci v trestných veciach z nástrojov uvedených v článku 1 ods. 1 o vzájomnej pomoci v trestných veciach, medzi členskými štátmi, a to najmä:

- a) príslušných správnych orgánov podľa článku 3 ods. 1, ak existujú;
 - b) jedného alebo viacerých ústredných orgánov na účely použitia článku 6, ako aj orgánov príslušných na vybavovanie žiadostí uvedených v článku 6 ods. 8;
 - c) policajných alebo colných orgánov príslušných na účely článku 6 ods. 5, ak existujú;
 - d) správnych orgánov príslušných na účely článku 6 ods. 6, ak existujú, a
 - e) orgánu alebo orgánov príslušných na účely použitia článkov 18 a 19 a článku 20 ods. 1 až 5.
2. Vyhlásenia vydané podľa odseku 1 možno kedykoľvek úplne alebo čiastočne doplniť alebo zmeniť rovnakým postupom.

Článok 25

Výhrady

Výhrady k tomuto dohovoru nie sú prípustné okrem prípadov, ktoré sú výslovne uvedené v jeho ustanoveniach.

Článok 26

Územná pôsobnosť

Tento dohovor sa bude uplatňovať na Gibraltár od rozšírenia pôsobnosti Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci na Gibraltár.

Spojené kráľovstvo písomne oznámi predsedovi Rady svoj zámer uplatňovať dohovor na Normanské ostrovy a na ostrov Man po rozšírení pôsobnosti Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci na tieto územia. Rada o tejto žiadosti rozhodne jednomyselne.

Článok 27

Nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor podlieha prijatiu členskými štátmi v súlade s ich príslušnými ústavnými požiadavkami.

2. Členské štáty oznámia generálnemu tajomníkovi Rady Európskej únie ukončenie ústavných postupov na prijatie tohto dohovoru.

3. Tento dohovor nadobudne platnosť pre osem dotknutých členských štátov po uplynutí 90 dní od oznámenia podľa odseku 2 zo strany štátu, ktorý bol členom Európskej únie v čase prijatia aktu Rady o vypracovaní tohto dohovoru, a ktorý ako ôsmy ukončí tento formálny postup.

4. Každé oznámenie členského štátu po doručení ôsmeho oznámenia uvedeného v odseku 2 má taký účinok, že po uplynutí 90 dní od takéhoto následného oznámenia

nadobudne tento dohovor platnosť medzi týmto členským štátom a tými členskými štátmi, pre ktoré už nadobudol platnosť.

5. Pred nadobudnutím platnosti dohovoru podľa odseku 3, môže každý členský štát súčasne s oznámením podľa odseku 2 alebo kedykoľvek neskôr vyhlásiť, že bude uplatňovať tento dohovor vo vzťahoch s členskými štátmi, ktoré vydali rovnaké vyhlásenie. Takéto vyhlásenia nadobudnú platnosť po uplynutí 90 dní od dátumu ich uloženia.

6. Tento dohovor sa vzťahuje na vzájomnú pomoc začatú po dni nadobudnutia jeho platnosti alebo po dni, od ktorého sa medzi dotknutými členskými štátmi začne uplatňovať podľa odseku 5.

Článok 28

Pristúpenie nových členských štátov

1. Tento dohovor je otvorený na pristúpenie každému štátu, ktorý sa stane členom Európskej únie.

2. Znenie tohto dohovoru v jazyku prístupujúceho štátu vyhotovené Radou Európskej únie, je autentické.

3. Listiny o pristúpení sa uložia u depozitára.

4. Tento dohovor nadobudne platnosť pre každý štát, ktorý k nemu pristúpi, po uplynutí 90 dní od uloženia jeho listiny o pristúpení alebo dňom nadobudnutia platnosti tohto dohovoru, ak tento v čase uplynutia uvedenej 90-dňovej lehoty ešte nenadobudol platnosť.

5. Ak tento dohovor ešte nenadobudol platnosť v čase uloženia ich listiny o pristúpení, uplatní sa vo vzťahu k prístupujúcim členským štátom článok 27 ods. 5.

Článok 29

Nadobudnutie platnosti pre Island a Nórsko

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 8 Dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórske kráľovstvom o pridružení Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva pri vykonávaní, uplatňovaní a rozvoji schengenského *acquis* ("dohoda o pridružení"), ustanovenia uvedené v článku 2 ods. 1 nadobudnú platnosť pre Island a Nórsko po uplynutí 90 dní od doručenia informácií podľa článku 8 ods. 2 dohody o pridružení Rade a Komisii o splnení ich ústavných požiadaviek, v ich vzájomných vzťahoch s každým členským štátom, pre ktorý už tento dohovor nadobudol platnosť, podľa článku 27 ods. 3 alebo 4.

2. Každé nadobudnutie platnosti tohto dohovoru pre členský štát po nadobudnutí platnosti ustanovení článku 2 ods. 1 pre Island a Nórsko, umožňuje tiež uplatnenie týchto ustanovení vo vzájomných vzťahoch medzi týmto členským štátom a Islandom a Nórskom.

3. Ustanovenia článku 2 ods. 1 sa v žiadnom prípade nestanú záväznými pre Island a Nórsko pred dátumom, ktorý sa upresní v súlade s článkom 15 ods. 4 dohody o pridružení.

4. Bez toho, aby boli dotknuté odseky 1, 2 a 3, ustanovenia článku 2 ods. 1 nadobudnú platnosť pre Island a Nórsko najneskôr v deň nadobudnutia platnosti tohto dohovoru pre pätnásty štát, ktorý je členom Európskej únie v čase prijatia aktu o vypracovaní tohto dohovoru Radou.

Článok 30

Depozitár

1. Depozitárom tohto dohovoru je generálny tajomník Rady Európskej únie.

2. Depozitár uverejní v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev informácie o pokroku v prijímaní a pristúpení, vyhláseniach a výhradách a taktiež akékoľvek oznámenie týkajúce sa tohto dohovoru.

Dané v Bruseli dvadsiateho deviateho mája v roku dvetisíc v jednom pôvodnom vyhotovení v anglickom, dánskom, fínskom, francúzskom, holandskom, gréckom, írskom, nemeckom, portugalskom, španielskom, švédskom a talianskom jazyku, pričom každý text má rovnakú platnosť; toto pôvodné vyhotovenie zostane uložené v archíve generálneho sekretariátu Rady Európskej únie. Generálny tajomník zašle každému členskému štátu jeho overenú kópiu.